

Mozambique Mail

Frank, Sandra & Judah

Welkom in Mozambique...

Wij zeggen regelmatig tegen elkaar dat je hier meer gekheid meemaakt in één week dan in Nederland in één jaar. Het maakt het leven hier interessant maar ook emotioneel zwaar met vele up's en down's. Wat dachten jullie van het volgende lijstje van de afgelopen maand:

- * generator stuk = maand langer zonder elektriciteit in huis
  - * doopdienst van 5 studenten van onze school
  - * een militair trekt zijn pistool en richt dat op Frank z'n hoofd als hij nietsvermoedend langs de optocht van een politieke bobo rijdt (Frank ongedeerd)
  - * Sandra heeft kiespijn: 500 km rijden naar Malawi voor een tandarts
  - * de auto belandt op z'n kop als Frank er mee terug rijdt van outreach (Frank ongedeerd)
  - * studenten echtpaar krijgt baby terwijl ze onze bijbelschool doen
  - * 5 dagen later overlijdt deze baby
  - * begrafenis organiseren en op dezelfde dag je moeder van het vliegveld halen die op deze dag 60 wordt
- En nog meer... lees maar met ons mee...

Judah's 1ste verjaardag!

17 augustus is Judah 1 jaar geworden en dat hebben we uiteraard gevierd met een groot feest. Elke dag zijn wij blij dat we hem van de Heer hebben ontvangen en deze dag was mooi om daar weer eens bij stil te staan. Lees wat we die dag gedaan hebben op onze site; er staat ook een filmpje bij!

Judah is 1 jaar!

Feest met Alzira

Toen Alzira goed begon te groeien, zei ik (Sandra): "als zij 10 kilo weegt, dan gaan we een feest geven!" Alzira's ouders leefden daar echt naar toe: zij wilden het feest een getuigenis laten zijn van wat God voor Alzira heeft gedaan. Zaterdag 10 september was het zover. Alzira's

ouders hadden al hun familie, burens en vrienden uitgenodigd en toen wij (samen met onze bijbelschoolstudenten) aan kwamen wandelen, waren de vrouwen al druk bezig eten klaar te maken en werden we opgevangen door een groep zangers van de kerk die op de kleine markt alvast enthousiast en prachtig zongen.

Er kwamen meer dan 100 mensen langzaam binnengedruppeld! Wij hadden slingers en ballonnen mee die we aan de geïmproviseerde overkapping konden hangen. Ik werd gebombardeerd als ceremoniemeester en kondigde steeds aan wat er gebeuren ging. We hebben samen gezongen, één van de studenten legde uit hoe God steeds voor ons zorgt, een voorganger gaf een korte preek en ik zelf heb getuigd hoe ik Alzira heb zien veranderen van een huilend, mager kindje naar een vrolijk meisje dat rond begint te kruipen. Iedereen die luisterde kende Alzira; je kon zien dat mensen wisten dat dit waar was en wij gaven alle dank hiervoor aan God. In deze cultuur worden er grote feesten gegeven als mensen zijn overleden. Ik benadrukte dat onze God een God van de levenden is: vandaag vieren we leven!!! We gingen eten (in groepen, want er waren niet genoeg borden), vervolgens hebben we voor Alzira's 3e verjaardag gezongen en de taart aangesneden. De oma van Alzira bad een afsluitend gebed, met de wens dat Alzira binnenkort zelf naar haar huis zou kunnen lopen. Al met al een geweldige gebeurtenis waar vele mensen misschien wel voor de eerste keer op deze manier van Gods goedheid hebben gehoord.

Kijk ook eens op onze website: www.franksandra.nl

Frank met alle dopelingen

Doopdienst

5 van onze studenten wilden zich 100% toewijden aan God en wilden dat laten zien door zich te dopen. Snel een datum gepland want Rosa liep op alle dagen en wilde nog voor de geboorte van haar baby gedoopt worden. Dus in colonne met een paar auto's vol (wisten jullie dat mijn auto 14 personen kan vervoeren, gewoon een kwestie van aanstampen) reden we naar het meer bij Mitava. Samen met andere gelovigen en een aantal nieuwsgierige dorpingen zijn we in ganzenmars naar het meer gelopen. Bij het meer hebben we gezongen met begeleiding van onze trommels, vervolgens hebben Frank en Dinis de 5 studenten gedoopt. Daarna was het tijd om de getuigenissen te horen. Stuk voor stuk krachtige verhalen over hoe onze studenten Jezus hebben ontmoet en bevrijd zijn uit onwetendheid en een moeilijk verleden. Ze hebben ontdekt dat ze een Hemelse Vader hebben die van hen houdt!

Rosa, Armindo en Leonel

Een week na de doopdienst was het weer feest: Rosa beviel van een prachtige zoon: Leonel. Maar na twee dagen begon de vreugde te veranderen in zorg. Leonel begon te spugen, te kreunen en huilde veel. Op dag 4 kreeg hij acute ademhalingsproblemen. Midden in de nacht werden wij gebeld: of Sandra direct kon komen. Sandra stuurde twee studenten terug naar Frank, zodat hij vervoer kon regelen om naar het ziekenhuis te gaan (jawel; juist op dat moment stond onze auto bij de garage...). Eerst naar de spoedeisende hulp; weinig spoed: iedereen werkt daar op zijn dooie gemakje. De arme kleine werd aan alle kanten lek geprikt en uiteindelijk kregen ze er een infuus in. Leonel stopte weer met ademen. Wij gingen hem uitzuigen omdat de medici daar weer eens erg langzaam waren. Hij kwam weer langzaam bij. Er werd een longontsteking vastgesteld en er was ook al sprake van een bloedvergiftiging. Ondertussen probeer je hemel en aarde te bewegen om zo'n kleintje te redden maar afgezien van naar het ziekenhuis gaan (de enige in de wijde omtrek) kun je alleen maar bidden. Leonel kreeg antibiotica door het infuus. Gedurende de dag gebeurde er weinig maar in de nacht die erop volgde ging het weer mis. Rosa moest de verzorgers smeken om Leonel de volgende dosis antibiotica te geven: in eerste instantie deden ze dat gewoon niet. Verder wisten de verplegers niets anders te doen dan onderling tegen elkaar te zeggen dat het niet goed ging (alsof Rosa dat niet hoorde). Die nacht is de kleine Leonel overleden.....

En daar sta je dan, volledig machteloos; je kunt alleen maar janken. Maar je moet door want de familie moet gewaarschuwd worden, de begrafenis geregeld en er moet vervoer komen en eten en een kistje voor de baby en ondertussen zet je de huilende ouders in een taxi naar het centrum waar ze worden opgevangen. Rosa is zo blij met haar nieuwe geloof maar wordt nu zo zwaar beproefd.

Twee dagen na het overlijden was de begrafenis in Meponda: een prachtig plaatsje aan het meer van Malawi, waar Rosa en Armindo vandaan komen. Het is vreemd hoe moeilijke dingen en mooie dingen samen kunnen gaan. Vrienden stelden hun vrachtwagen ter beschikking voor vervoer van de vele mensen uit Lichinga die mee gingen, andere gaven geld aan de timmerman voor een kistje, familie regelde eten en op de dag dat ik mijn moeder van het vliegtuig haalde, ging Sandra mee om de kleine Leonel te begraven. De begrafenis was emotioneel maar geweldig mooi. Sandra heeft het verhaal aan de familie kunnen vertellen en die waren dankbaar voor de manier waarop wij hen op hadden gevangen. Het was een ongelofelijk trieste gebeurtenis maar tegelijkertijd was er zoveel liefde, ondersteuning en saamhorigheid dat je tegelijkertijd verdrietig bent en toch een vrede in je hart ervaart. We hebben de hele dag gezongen en de plaatstelijke kerk heeft woorden gesproken van Gods hoop temidden van deze moslim gemeenschap. Het is nu een maand later en Armindo en Rosa pakken de draad weer op; gaan door met de outreach van de school. Mozambikanen laten niet zoveel tijd voor verdriet maar we weten dat Leonel niet vergeten wordt: hij leeft nu verder bij onze Hemelse Vader.

Colofon

Frank en Sandra Obdam Jovens com uma Missão CP 114 Lichinga 90100 Niassa, Mozambique
info@franksandra.nl **mobiel:** 00258-846190939 **vast:** 00258-26940044

giften: tnv Rafael Almere Zending rekeningnummer 4108074 o/v Frank en Sandra

nieuwsbrief: Sander en Gwendolyn de Boer 036-5217555 **gebed:** Ursula van Schie 036-5335963